

Zkušenost se skupinkami učednictví

Se skupinkami učednictví jsem se seznámila v dubnu roku 2019, kdy probíhal přes WhatsApp 40denní trénink učednictví. Tento trénink probíhal v němčině a byl zasílán jeho autorem Michaellem Dörnbrackem na skupinu kolem 2000 adventistů z Německa, Rakouska a Švýcarska. Žila jsem v té době v Rakousku, a tak stejně jako další některé mé přátele z řad adventistů ani mě tento trénink neminul. V té době jsem se již delší čas modlila o moudrost, jak bych mohla Bohu a lidem kolem sebe sloužit. Přestože v mém srdci byla touha být misijně aktivní, nevěděla jsem, jak prakticky sloužit.

Trénink, kterého jsem se zúčastnila, se pro mě stal nástrojem, skrze který jsem krok po kroku objevovala, co znamená být Ježíšovým učedníkem a jak svou víru prakticky žít. Jedním ze zásadních momentů bylo pro mě uvědomění si, že nemám svou víru skrývat ze strachu, že to bude někomu nepříjemné, ani se ji snažit násilně prosazovat. Velkou roli přitom sehrává, že se za daného člověka pravidelně a konkrétně modlím a učím se mu být přítelem. Různé tyto biblicky podložené myšlenky byly pro mě nalezenými perlami. Vědomí, že vidím konkrétní kroky, jak sloužit, mě naplnilo velkou radostí a chutí se s tímto nástrojem podělit i s dalšími lidmi. V mé hlavě zrála myšlenka přeložit materiály pro založení skupinek učednictví a přinést myšlenku zakládání tohoto typu skupinek také do Česka, kam jsme se měli během roku 2020 vracet.

Zároveň jsem si chtěla vyzkoušet, jak takováto skupinka vypadá v praxi, a tak jsem pár měsíců po ukončení tréninku založila v Rakousku vlastní skupinku, kde jsme se scházeli ve třech lidech. Fascinoval mě představený způsob studia Bible. Samotné studium i vedení diskuze bylo tak jednoduché a přitom obohacující! Rozhodli jsme se studovat modul Modlitba a během studia jsme mohli vnímat, jak nás ucelování si obrazu o tom, co modlitba je a co nabízí, přitahuje blíže k Bohu. Pravidelný společný čas nám pomáhal uchovávat si zacílení nejen pro osobní duchovní růst, ale také pro službu. To celé vedlo k tomu, že jsem v sobě začala objevovat nejen touhu misijně sloužit, ale začaly mě napadat konkrétní kroky k tomu, jak sloužit. Michael Dörnbrack v Tréninku učednictví vyzývá k tomu, abychom se dělili o požehnání, které od Boha dostáváme. Nejde pouze o materiální věci, ale také například o naše poznatky při čtení Bible. Jedním z kroků, ke kterému jsem se na základě této myšlenky rozhodla, bylo založení skupinky Impulzy víry na WhatsAppu, kde jsem několik mých kamarádek povzbudila k tomu, abychom se společně sdílely o tom, co nás konkrétně oslovuje v duchovním životě. A tak jsme se začaly sdílet způsobem zasílání veršů, různých citátů, ale také skrze nahrávání hlasových zpráv o tom, čím žijeme a jak nás Bůh oslovuje.

Na skupinkách učednictví mi přijde úžasné, že je to koncept, který je velmi jednoduchý a zároveň biblický. Vychází z toho, jakým způsobem se rozvíjela raná církev, a ukazuje konkrétní tipy, jakým způsobem formu skupinek rané církve založit dnes. Dále se mi líbí, jak různorodým způsobem se dá se skupinkami pracovat. Jak autor píše, jsou skupinky učednictví takovou porodní stanicí pro všechny další typy skupinek, jako jsou biblické hodiny, misijně zaměřené skupinky, ale také skupinky sobotní školy. Variabilitě se meze nekladou. Co vnímám na konceptu skupinek učednictví jako zásadní, je vedení k osobní zodpovědnosti a k aktivitě všech účastníků. To vnímám obzvlášť důležité dnes, kdy existuje mnoho způsobů, jak se stát duchovním konzumentem a propadnout pasivitě. Skupinky učednictví chrání před pouhou konzumací, ale naopak ukazují jednoduchý způsob, jak se každý křesťan může zapojit do služby.

A na konec myšlenka, která je neodmyslitelně spjata se skupinkami učednictví. Tyto skupinky mají za cíl neustále růst. Členové skupinky se během setkání vzájemně vyučují ve vedení skupinky a po určité době mají za úkol založit svou vlastní skupinku a stát se

podporou pro další. Skrze skupinky učednictví můžeme vytvořit v našich sborech půdu pro zapojení každého člena a skrze princip společného přijímání i dávání může naše společenství duchovně ožít.

Andrea Sabelová